

Справа № 2-09

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

ВИРОК

ІМ'ЯМ УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ
15 листопада 1972р. судова колегія в кримінальних справах Львівського обласного суду в складі:

Головуючого - члена Львівського обласного суду Солікли Л.В.

Нарадних засідателів - Рекуненка О.Ф., Соколової Т.Г.

при секретарі - Новосад Г.І.

з участю прокурора - Буніна О.М.

та адвоката Федорищевої Л.І.

розвілянувши в закритому судовому засіданні в м.Львові справу про звинувачення:

КАЛИНЦЯ Ігоря Мироновича, народженого 9 липня 1939р. в м.Хмельницькому Жидачівського району, Львівської області, гр-на СРСР, українця, безпартійного, з вищою освітою, одруженої, має на утриманні доньку 9 років, до арешту працював старшим науковим працівником у Львівському обласному архіві, проживав в м. Львові по вул. Кутузова №18 кв.12, в минулому не судимого, - в скoenні злочинів, передбачених ч.І ст. 62 та ст. 179 КК УРСР,-

ВСТАНОВИЛОСЬ:

підсудний Калинець І.М., проживаючи в м.Львові, внаслідок націоналістичних переконань, починаючи з 1965р. до дня арешту, в серпні 1972 року, з метою підтримки Радянської влади займається виготовленням і зберіганням літератури антирадянського наклепницького змісту та провадив антирадянську агітацію і пропаганду.

Влітку 1965р.ку, з метою розповсюдження антирадянських наклепних вигадок, що порочать Радянський державний та суспільний лад, Калинець передав гр-ці Зваричевській/нині Мороз/ в приміщенні Львівського обласного державного архіву кілька примірників антирадянських наклепницьких документів під назвами "Радянізація" Павла Тичини" та "Воду процесу над Погружальським".

В цих документах зводиться наклеп на Радянський державний пільний лад, на національну політику КПРС та Радянського Уряду Іні, на радянську дійсність та судочинство. З метою антирадянської пропаганди протягом 1967-71рр. Калинець написав ряд віршів, які увійшли в п'ять збірок "самвидаву" під назвами "Відчинення вертепу", "Відкриття збурування опу", "Світ", "Підсумовуючи мовчання" та "Для книжки".

Для всіх цих збірок властиве неприйняття, пряме чи завуальоване заперечення сучасної радянської дійсності, вихвалення націоналістів М.Сороки, Черновола, В.Мороза, претиставлення України іншим народам зображення її поневоленою, зруйнованою, нещасною, ідеалізація мін-

протиставлення його сучасності, невдоволення соціалістичним суспільством.

В 1967р. Калинець в збірку під назвою "Відчинення вертепу" помісив вірші, в яких зводить наклеп на радянську дійсність, зображену нашою похмурим і непривітним.

В вірші "Кам'яні баби" закликає до боротьби з радянською владою. Віршах "Черти під бузиню", "Архітектура", "Будинок", "Щастя", "Криниця" і "Стріха", "Дитинство" Калинець виступає за оживлення унітатства. В них проводиться: наклепницька ідея пригноблення українського народу радянською владою, націоналістична ідеологія та прагнення до "самостійницької" України.

Збірку "Відчинення вертепу" читали Кіс Р.Я., Савронь Г.Б.

Ряд віршів Калинець начитав на магнітелефонну стрічку для жителя м.Києва Селезненка. Збірка потрапила до засудженої за антирадянську діяльність Шабатури С.М.

В 1970р. ця збірка вийшла в друку в антирадянському українському буржуазно-націоналістичному видавництві в м.Брюссель/Бельгія/ під назвою "Поезії з України".

В 1969р. Калинець в збірку під назвою "Коронування опудала" вмістив вірші, в яких протиставляє радянську дійсність минулому на користь османського, виявляє осуд та ненависть до Радянської влади.

Цю збірку Калинець в липні 1969р., в день святкування свого 30-ти річчя, читав для Кіся, Чубая та для нині засудженого за антирадянську діяльність Осадчого М.Г.

В 1970р. Калинець склав збірку під назвою "Словад про світ", в якій зводить наклеп на радянську владу.

У віршах "Земля", "Вода", "Вогонь" Калинець зводить наклеп на російський народ, який ніби-то загарбав Україну, зластиться з приводу везз"єднання Західних областей України в 1939р. з Українською РСР, паплюжить радянську Вічизну, стверджуючи, що в ній "падають храми і люди", що вона переживає тяжкі часи.

В інших віршах він вдається до наклепницьких утвержень царизму і Радянського ряду в вирішенні національного питання та висловлюється проти дружби народів. Радянську країну змальовує як пустелю або в"язницю, натякаючи на якусь силу, що звільнить автора та його однодумців.

Збірку "Словад про світ" Калинець передав Музиці Я.Л.; а також арештованому за антирадянську діяльність Світличному І.О.

Весени 1970р. Калинець склав збірку під назвою "Підсумовуючи мовчання", яку присвятив націоналістові Морозу В.Я., двічі судимому за антирадянську діяльність.

В цій збірці Калинець прославляє Мороза як національного героя, порівнюючи його з Христом, змальовує як мученика Радянської влади.

Опілакуючи націоналістів Калинець виявляє вісуд до радянського права-
суддя. У вірші "Оболіски диму" він змальовує радянський устрій як сучас-
ну інквізіцію.

У цій збірці Калинець зводить наклеп не лише на радянську дійсність,
але й на радянську Україну, український народ, ображає його, називаючи
"предивий народцю" за те, що він не підтримує націоналізму.

Окремі примірники збірок "Підсумовуючи мовчання" Калинець передав
Черноводу, Стусу, Світличному та Плахотнюку.

У збірці "Віно для княжни" складений в 1971р. Калинець приводить
антирадянські націоналістичні ідеї.

Вірші "Вигнання", "Смерть" і "Безсмертя" він присвячує А. Герській, ві-
домій своїми націоналістичними переконаннями.

Циклі віршів "Розмова з княжною" Калинець проповідує націоналістич-
ні ідеї, презирливо називає український народ "невірним Хемю".

У вірші "Всіх твої печалі", висловлюючи націоналістичні думки, Кали-
нець спотворює історичні факти.

В збірці "Віно для княжни" він піднесить націоналістів до рівня ге-
роїв. Черновола і Мороза називає "новітнimi архангелами", а двічі суди-
ного за антирадянську діяльність М. Сороку - "Калнишевським ХХвіку".

З метою поширення антирадянських націоналістичних ідей Калинець пе-
редав окремі примірники збірок "Віно для княжни" Світличному та Черно-
воду, частина збірки потрапила до Світличної Н. О.

Внаслідок виготовлення і розповсюдження Калинцем своїх антирадянсь-
ких націоналістичних віршів та збірок значна їх частина потрапила за-
кордон, де друкувалася антирадянськими українськими буржуазно-націона-
лістичними видавництвами.

Так, в ФРН у Мюнхені в єунівській газеті "Шлях до перемоги" в 1968р.
із надрукований антирадянський вірш Калинця "Вітражі", а в газеті
Християнський голос" наклепницький щодо СРСР вірш "Церкви".

Як зазначалося вище, в 1970р. в Бельгії вийшла з друку збірка анти-
радянських віршів Калинця "Плезії з України".

В 1972р. у Мюнхені в націоналістичному видавництві "Сучасність"
вийшла з друку збірка віршів Калинця "Підсумовуючи мовчання".

Розповсюджуючи антирадянську збірку "Підсумовуючи мовчання" Калинець
взаємомів з її змістом так званого "редактора" самвидавницького
 журналу "Скриння" Чубая Г. П.

З метою дальнішого розповсюдження Калинець зберігав у себе дома в
 декількох примірниках збірки своїх віршів та інші антирадянські докумен-
ти: вірші "Елегії творів відносності", "Височилася кров", "Стежкою мрій"
 та книжку "Український впоряд".

31 липня 1972р. Калинець викликаний в судове засідання для допиту

якості свідка по кримінальній справі Калинець Грини, попереджений про кримінальну відповідальність за злосне ухилення від виконання обязків свідка, без поважних причин відмовився давати покази суду.

Допитаний в судовому засіданні підсудний Калинець І.М. визнав себе винним частково, пояснивши, що дійсно протягом 1967-71рр. він виготовив вірші впорядковані в письмовій та усній формі серед своїх однодумців "спудала", "Спогад про світ", "Підсумовуючи мовчання" та "Віно для коронування спудала" та "Спогад про світ" він не мав на меті провадження антирадянської агітації та підтримки радянської влади. А до знайомлення з висновком експертизи по справі, не думав, що ці збірки можуть бути витлумачені як антирадянські.

Збірки віршів "Підсумовуючи мовчання" і "Віно для княжни" склав під впливом засудження В.Мороза, з яким приятелював і тому дуже важко сприйняти його арешт. Відзначає, що в цих збірках є елементи критики радянської дійсності, але мети підтримки радянської влади не переслідували. Додержування своїх віршів та збірок за кордоном не мав відношення. В 1965р. документів антирадянського змісту "Радянізація" П.Тичини" та "З приводу процесу над Пегружалльським" Зваричевський не передавав. З літа 1972р. дійсно відмовився від дачі показів в суді по справі своєї дружини, оскільки вважав це незручним.

Покази підсудного, в яких він заперечує вчинення злочинних дій, не заслуговують на увагу, а його вина у виготовленні, зберіганні і розповсюдженні віршів, збірок та окремих документів антирадянського націоналістичного змісту, які закликали до боротьби з радянською владою, доведена слідчими доказами.

Свідок Селезненко Л.В. в судовому засіданні ствердив, що з подружжям Калинців познайомився років за три тому. Бував у них дома. Підсудний Калинець віднайомлював свідка з своїми віршами, а Селезненко вживав їх перечитував, бо вважав себе прихильником поезії Калинців. Одну збірку віршів під назвою "Підсумовуючи мовчання" Калинець подарував йому особисто. Переїзнюючи у Львів Селезненко переписав ряд віршів з збірки Калинця "Відчинення вертепу". Потім сам передрукував ці вірші і віднайомлював з ними Кецур Ганну.

Дома у Калинця Селезненко бачив збірку віршів видану в м.Брюсселі в Бельгії під назвою "Поезії з України". Вона була гарно ілюстрована. Яким чином збірка потрапила до Калинця не знає.

Безпосередньо через Селезненка підсудний двічі передавав збірки своїх віршів в м.Київ для Світличного в 1970 та в 1971роках.

В 1970р. Калинець І.М. та його дружина начитали по декілька своїх віршів на магнітофонну плівку для Селезненка особисто. Це були вірші з збірки "Відчинення вертепу". Збірку Калинця "Підсумовуючи мовчання" та магнітофонну плівку вилучили слідчі органи під час обшуку у Селезненка.

Свідок Чубай допитаний в судовому засіданні ствердив, що знайомий підсудним з 1968р. Середовище, в якому зберігався Калинець, становили Набатура, Осадчий, Чорновол, Світличний, Дзюба, Стус, Селезненко та багато інших ім подібних.

В цьому середовищі часто тачилися дискусії, висловлювалися антирадянські ідеї та недоволення національною політикою радянської влади.

В присутності іноземних туристів Горбач Ганни, Горбач Катерини, Горбач Марка читалися вірші та тачилися дискусії про те, що українцям за кордоном живеться краще ніж на Україні. З віршами і збірками підсудного Чубай знайомий. Калинець читав свої вірші в присутності великої кількості людей, в тому числі і Чубая. Давав Чубаєві знайомитися з власниці збірками "Відчинення вертепу", "Коронування опудала": збірку видану в Бельгії під назвою "Поезії з України". Всі вони за змістом антирадянські. Найбільш ворожа, на думку Чубая, збірка "Підсумовуючи мовчання", присвячена двічі судимому за антирадянську діяльність В.Морозу. Ці поезії Чубай називав "Шароварними" через те, що вони суто націоналістично ображені.

З висновків лексико-стилістичної та літературознавської експертизи на попередньому слідстві від 18 вересня та в судовому засіданні від 14 листопада 1972р. вбачається, що автором п'яти збірок: "Відчинення вертепу", "Коронування опудала", "Спогад про світ", "Підсумовуючи мовчання", "Віно для княжни" та надрукованої в Бельгії "Поезії з України" є підсудний Калинець. Що ідейно-художня спрямованість збірок підсудного Калинца націоналістична за змістом та антирадянська за політичним напрямком.

Речовими доказами, приєднаними до справи, які вилучені під час обшуку 12 січня та II серпня 1972р. на квартирі підсудного - збірками віршів "Самвидаву" "Відчинення вертепу", "Спогад про світ", "Коронування опудала", "Підсумовуючи мовчання" та "Віно для княжни"; збірками Калинца, вилученими при обшуку 4 лютого 1972р. у Світличного І.О. - "Спогад про світ", "Підсумовуючи мовчання" і "Віно для княжни"; магнітофонною плівкою з записом віршів Калинца з збірки "Відчинення вертепу", вилученою 12 січня 1972р. при обшуку на квартирі у Селезненка Л.В.; збірками віршів Калинца "Підсумовуючи мовчання" вилученими при обшуку у Стуса В.С. II січня, у Черновода 12 січня, у Рокецького 14 березня 1972р.; збірками віршів "Віно для княжни" та "Відчинення вертепу" вилученими при обшуку 12 січня 1972р. у Шабатури С.М. та Світличної Н.О.

З висновку криміналістичної експертизи №622 від 14 серпня 1972р. вбачається, що рукописні тексти збірки "Відчинення вертепу" та віршів, автором яких є підсудний Калинець, вилучені при обшуку на квартирі підсудного - виконані Калинцем І.М.

З висновків криміналістичних експертиз №647 від 15 серпня 1972р. та №639 від 8 вересня 1972р. вбачається, що тексти збірок "Підсумовуючи мовчання" вилучених у підсудного Калинца та у Рокецького і Черновода, а також тексти збірок "Віно для княжни" вилучених у Калинца і Черновода, друкувалися на одній машинці. А дарчі написи та рукописні тексти на збірках, вилучених у Черновода і Рокецького вчинені підсудним Калинцем.

Свідок Кісі, допитаний в судовому засіданні також ствердив, що підсудний Калинець розповсюджував написані ним вірші та збірки, тобто читав свої вірші особам, що його відвідували.

Сам підсудний в судовому засіданні ствердив, що він розповсюджував свої вірші та збірки серед знайомих та друзів. Дав збірки своїх віршів Селезненкові, Черноводу, Світличному, Плахотнюку, Стусу, Музичі та

енним, хто цього бажав.

Допитані на попередньому слідстві Музика та Плахотнюк ствердили одержання збірок віршів Калинця від автора.

Судова колегія, оцінюючи докази по спізоду, пов'язаному з розмежуванням та розповсюдженням підсудним Калинцем антирадянських документів "Радянізація" П. Тичини" та "З приводу процесу над Погружальським" вказав вину підсудного Калинця довоєною.

Одержання антирадянських документів від Калинця ствержено вироком по справі Зваричевської від 18 квітня 1966р., який набув законної сили.

Зміна показів Калинцем та свідком Зваричевською-Мороз з цього пріоритету пояснюється бажанням Калинця уникнути відповідальності за вчинений злочин, а Зваричевської-Мороз - бажанням допомогти йому в цьому. Тому судова колегія не надає цим показам віри.

Покликання підсудного Калинця на те, що він не бажав видання своїх віршів антирадянськими націоналістичними видавництвами за кордоном, що це сталося всупереч його волі, а також на те, що він не мав на меті створення націоналістичних, направлених на підтримку Радянської влади збірок та віршів не заслуговують на увагу.

З матеріалів справи вбачається, що після надрукування реакційними антирадянськими видавництвами "Смолескип", "Шлях до перемоги", "Християнський голос" та іншими закордонними видавництвами віршів Калинця, йому було запропоновано висловити осуд на їх адресу з приводу використання творів Калинця з метою підтриму та ослаблення Радянської влади. Але, як вбачається з матеріалів справи, Калинець не тільки не висловив осуду, а, навпаки, розповсюджував в усній формі матеріали іноземних видань.

В ряді творів та збірок, укладених Калинцем в 1970-71рр. він відверто вихваляє засуджених за антирадянську діяльність націоналістів Н. Сороку, Черновола та В. Мороза, вбачає в них геройчні образи сучасності, висловлює образи на адресу радянських органів правосуддя.

Така направленість його творчості та використання творів Калинця реакційними закордонними видавництвами в Бельгії, ФРН, США з метою підтримки радянської влади свідчить про те, що окремі вірші підсудного та укладені ним збірки носять відвертий антирадянський характер та були направлені на підтримку радянського державного та суспільного ладу.

З матеріалів справи вбачається, що М. Сорока і В. Мороз двічі судимі за антирадянську діяльність, а Черновол, в минулому судимий за антирадянську діяльність, знов притягнутий за це до кримінальної відповідальності.

З додучених до справи газети "Шлях до перемоги", ксерокопії закордонного видання "Смолескип" та фотокопії реакційних видань газет "Християнський голос" і "Дукла" вбачається, що вірші Калинця з 1965р. використовувалися реакційними антирадянськими видавництвами з метою підтримки радянської влади.

Злісне ухилення Калинця від обов'язків свідка по справі Калинець Ірини, крім показів самого Калинця І. М., стверджується витягом з протоколу судового засідання від 31 липня 1972р. по справі Калинець Ірини,

му ухвалою Львівського обласного суду від 2 серпня 1972 року проти Калинця І.М. порушене кримінальну справу за ст. 179 КК УРСР.

Оцінюючи всі зібрані по справі на попередньоми слідстві і перевіреному ухиленні від обов'язків свідка - доведена.

Злочинні дії Калинця І.М. за ч. I ст. 62 та ст. 179 КК УРСР кваліфіковані вірно, оскільки він протягом 1965-1972 рр. систематично займався підготовленням, зберіганням та розповсюдженням в письмовій та усній формах антирадянської пропаганди та агітації і пропаганди та зліснення та злісно ухиляється від виконання обов'язків свідка.

При обранні міри покарання підсудному, судова колегія врахувала як чину суспільної небезпеки вчиненого ним злочину, так і те, що він супинився вперше, частково визнав свою вину, має на свою утриманні неповнолітню дитину.

При визначенні виду утримання Калинця в місцях позбавлення волі, судова колегія вважає необхідним, у відповідності з вимогою закону обрати чину суворий режим, оскільки ним вчинено особливо небезпечний державний злочин.

На підставі наведеного, керуючись ст. ст. 323, 324 КПК УРСР, судова колегія

приговорила:

Калинця Ігоря Мироновича визнати винним та обрати покарання за ч. I ст. 62 КК УРСР - шість років позбавлення волі з засланням після відbutтя основної міри покарання строком на три роки в місцях, що визначаються органами, відаючими виконанням вироку; за ст. 179 КК УРСР - три місяці вправних робіт з відрахуванням 20% з цієї заробітку в дохід держави; відповідності з ст. 42 КК УРСР остаточно до відbutтя Калинцю І.М. приблизно - шість років позбавлення волі у виправно-трудовій колонії суворого режиму з засланням, після відbutтя основної міри покарання, строком на три роки в місцях, що визначаються органами, відаючими виконанням вироку.

Строк відbutтя покарання рахувати засудженному Калинцю І.М. з II серпня 1972 р.

Міру запобіжного заходу залишити попередню - утримання під вартою.

Судові витрати по справі в сумі 138 крб. стягнуті з засудженого Калинця І.М. на користь держави.

Речові докази по справі: документи та зборки антирадянського зміс-
ті магнітофонні стрічки з записами віршів засудженого Калинця І.М.-
залишити при справі.

Вирок може бути оспорюванний і оскаржений до Верховного Суду

Львівської РСР протягом осми діб з дня вручення копії для його оголошення, а засудженим же строк з дня вручення копії цього вироку.

Головуючий

Народні засідателі

СОПІЛКО Л.В.

РЕКУНЕНКО О.Ф.

СОКОЛОВА Т.Г.

з оригіналом звірено

Член Львівського облсуду

Л. СОПІЛКО.

затверджено